

ката на живописството: станалъ нераздѣленъ другаръ на дякона *Левски*. Отецъ Матей, съгласно плановѣтъ на Левски, заминалъ за *Карлово* и *Сопотъ*, а „търговецѣтъ на пашкули“, бидѣйки придруженъ отъ *зографина*, заминалъ за градътъ *Пловдивъ*. *Миткалото*, въ качеството си на „таенъ куриеръ“, отпътувалъ за *Гионската*, за да прѣдизвести най-вѣрнитѣ приятели на дякона *Пенати* въ село *Войнягово*, въ *Карлово* и въ *Сопотъ* за скорошното му и тайно пристигване. Гина *Кунчева* и сестра „во Христѣ“ *Христина*, отъ радостъ плѣснали съ ржцѣ! . . .

Бидѣйки прѣдрѣшенъ въ вѣхтитѣ поски дрѣхѣ на хаджи попъ *Димитра* и съпровожданъ отъ *Георги зографина*, Левски пристигналъ въ царството на коконитѣ и челебитѣ, и слѣзаль въ ханътъ на Хр. Търневъ, находящъ се въ *Каршияка*, на пѣтя за *Татаръ-Пазарджикъ*. *Христо Търневъ* го позналъ и му прѣдалъ „нѣкакво си писмо съ слѣдния адресъ: „Василъ Ивановъ, абаджия. Ханъ Търневъ“. На плика, подъ името „Василъ“, стърчалъ нѣкакъвъ си „крѣстъ“. Крѣстътъ казвалъ: „това писмо да се даде въ ржцѣтъ на дяконъ Левски“. Отъ писмото Левски узналъ, че въ *Романия* се готви една голѣма бунтовническа чета, подъ прѣдводителството на войводитѣ *Хаджи Димитъръ* и *Стефанъ Караджа*, която чета скоро щѣла да прѣмине *Дунава*, за да нахълта въ *Стара-Планина*. Писмото било подписано съ инициалитѣ *Д. П.* (*Данаилъ Поповъ*). Левски се зарадвалъ, като дѣте на Великъ-денъ, и написалъ единъ видъ „окръжно“ до „приятелитѣ“ си на сѣверъ и на югъ отъ *Балкана*, съ което имъ извѣстявалъ радостната вѣсть, и ги умолявалъ чинжтъ що струватъ, мѣрки да зематъ, та ако не съ оружје, то поне съ *хлѣбъ* и *припаси* да помогнатъ на *борцитѣ народни*. . . .

Въ царството на челебитѣ (*Пловдивъ*) Левски намѣрилъ една шепя младежи; отъ тѣхъ комитетъ съста-